

Ændringsforslaget, saaledes at den kan anvendes paa enkelte danske Havne eller danske Kyststrækninger ligesom for enkelte fremmede Havne eller fremmede Kyststrækninger. Der var en anden Forstaaelse mulig; men jeg tror ikke, det er saaledes, nemlig at Bemyndigelsen kun gif ud paa at stemple paa denne Maade som indenrigst. Fart Farten mellem danske Havne overhovedet og en enkelt fremmed Havn eller Kyststrækning. Jeg tror, at, naar man læser Betænkningen i dens Helhed, og naar man tillige er veiledet, som jeg maa tilfæaa, jeg er, ved Konference med Udvalget, saa er det kun den første Forstaaelse, som der kan have været Tale om, men jeg ønsker dog en udtrykkelig Stabsfæstelse derpaa. Det gjør en ganske overordentlig stor Forskjel, hvilken af disse to Forstaaelser man vil gjøre gjældende. Det, der særlig leder mig til at antage, at det kun er den førstangivne Forstaaelse, der kan være Tale om, er, at det ellers vilde være udelukket gennem det principale Ændringsforslag, at Regjeringen kunde fyldestgjøre det, som er foreslaaet i det forelagte Lovforslag, og som allerede tilbøds er fyldestgjort i den gjældende Lovgivning. Det vil ikke være muligt at fyldestgjøre dette igjennem Bemyndigelsen, dersom det var denne Forstaaelse, der skulde være gjældende. — Det kan maaske være af nogen Interesse at kaste et Blik paa, i hvilket Forhold den udenrigste Skibsafgift nu staar til visse Hovedvarer, der ere Gjenstand for vort Samkvem med Udlandet. Løge vi saaledes f. Ex. Stenkul, saa er Forholdet det, at der af Stenkul kan regnes noget over 20 Rd. paa en Løst, og at altsaa den Afgift, som hviler derpaa, vilde være 5 Rd. paa en Rd. Stenkul. For Kornvarers Vedkommende regnes der af de tungeste Kornvarer omtrent 25 Rd. paa en Løst. Det er et Hovedudførselsprodukt for Landet, som Skibsafgiften jo kan antages for en ikke uvæsentlig Del at hvile paa. Det Forhold, hvori Skibsafgiften udredes af vor Forbindelse med de forskjellige Lande, antager jeg har forholdsvis mindre Interesse for det ærede Thing. Jeg vil til Slutningen kun gjentage, hvad jeg allerede har sagt, at jeg anbefaler at vedtage Lovforslaget uforandret, i alt Fald kun med den subsidiaire Ændring under Nr. 1, at jeg ikke ønsker at modtage den meget vidtgaaende Bemyndigelse, som vilde blive givet ved Vedtagelsen af det principale Ændringsforslag, uden at jeg vil udtale om dette Ændringsforslag, at det vilde gjøre Lovforslaget uimodtageligt. Uden at ville udtale det, vil jeg gjøre opmærksom paa, at det forekommer mig, at Lovforslagets endelige Vedtagelse maa betragtes som i langt højere Grad sikker ved at næres med det Omfang, hvori det er forelagt af Regjeringen, og da Bestemmelsen, naar det kun er en Bemyndigelse saaledes som efter den Forstaaelse, jeg tror med Rette at have lagt deri, kun vil kunne komme til Anvendelse efter ikke korte Forhand-

linger med andre Magter, ser jeg heller ikke rettere, end at saa vil der ikke være noget Bøssentligt tabt ved at udsætte Forhandlingen om denne Bemyndigelse til en anden Gang. Jeg vil altsaa meget tilraade dem, der i Birkeligheden sætte Pris paa at kunne være temmelig sikre paa allerede nu at opnaa de to ikke ubetydelige Goder, som det dog vistnok maa anses at være for Skibsfarten, det ene, at en Del udenrigste Havne blive stillede lige med indenrigste, det andet og langt betydeligere, at den indenrigste Skibsafgift ophæves, at stemme for Forslaget, som det er forelagt, idet jeg ikke ser rettere, end at der ikke kan tabes noget Bøssentligt ved, at det Spørgsmaal, som er nedlagt i det principale Ændringsforslag under Nr. 1, udsættes til en anden Gang. Der er et Moment endnu, som jeg ikke kan forsvare at undlade at drage frem for det ærede Thing, førend det stemmer om det foreliggende Forslag, og det er, at der er et udenrigt Hensyn at tage foruden det allerede af mig angivne Hensyn til at opnaa Gjenfærdighed, og det er Hensynet til at undgaa Reklamationer fra dem, der ere satte udenfor Siniem. Det er jo klart, at, dersom Bemyndigelsen kommer til Anvendelse i sit fulde Omfang, vil det være at stille Danmarks Forbindelse med Norge, Sverrig og Lydsland under gunstigere Vilkaar, end det er muligt at stille den med England, Rusland og Frankrig for blot at blive ved Exempler, og jeg tvivler meget om, at i alt Fald et af disse Nabolande ville undlade at reklamere, dersom det paa den Maade bliver stillet ugunstigere end de andre.

Ordføreren (Berg): Angaaende den høitærede Ministers Omtale af Udvalgets Forslag under Nr. 1 skal jeg bemærke, at den første Del af Forslaget: „Danske Skibe og Skibe, hjemmehørende i Lande, hvor de ikke betale højere Afgift end vedkommende Lands egne Skibe“, har i og for sig Intet at gjøre med de Betingelser for Gjenmørførslen af den Bestemmelse, som den høitærede Minister maatte komme overens med de paagtjældende Lande om. Det indeholder kun en Indstrænkning i Bemyndigelsen, forsaavidt vedkommer Skibe, hjemmehørende i nu ikke privilegerede Lande, der ikke behandle vore Skibe paa samme Maade, som de behandle deres Lands egne Skibe. Der gives kun meget faa Undtagelser i den Henseende. Jeg tror ikke, at det gjælder hverken Norge, Sverrig eller Lydsland, at de i Reglen ikke skulde behandle vore Skibe som deres egne. Saavidt jeg erindrer fra de Oplysninger, som i sin Tid forelaa i Løbudvalget, er det ikke Tilfældet. Altsaa, det har ikke særlig med de Betingelser at staa, paa hvilke Ministeren vil benytte den Bemyndigelse, som dette Forslag giver. Jeg indser imidlertid ikke, at der er nogen særlig Nødvendighed for at bibeholde dette; thi det er en temmelig underordnet Indstrænkning i